

LA CONSTITUCIÓ D'UN «PAÍS TURÍSTIC»

Jaume BARTUMEU CASSANY

Conseller general i exmembre de la Comissió Constituent

Sí, quinze anys! Un espai suficient per veure si ens acostem a la majoria d'edat amb els deures fets o si, al contrari, tenim encara molta feina pendent. Per poc que ens hi fixem, veurem que tenim molta feina per enllestir en diversos àmbits del marc constitucional.

Catorze anys de governs liberals han anat establint, qui dia passa any empeny, una lectura de mínims del títol II de la Constitució. Deia l'any passat que volfem celebrar el nou aniversari de la Constitució amb el títol II desenvolupat. Però no haurà estat així. Els drets i llibertats dels ciutadans que viuen i treballen a Andorra no han tingut encara, avui, quinze anys després de l'adopció de la Constitució, el desenvolupament legislatiu escaient. Un desenvolupament legislatiu necessari, indispensable, si volem continuar afirmant que l'Estat andorrà és europeu no solament geogràficament —aquí no hi ha dubte— sinó també políticament i socialment. L'article primer de la Constitució defineix Andorra com un Estat independent de dret, democràtic i social.

La realitat és una altra, ben distinta. Els liberals i els seus socis d'extrema centredreta defineixen Andorra com «un país turístic» que no es pot permetre segons quines alegries socials. Res de drets dels treballadors, per exemple. L'article 18 de la Constitució, que reconeix el dret de creació i funcionament d'organitzacions sindicals, no cal seguir-lo, doncs, al peu de la lletra perquè, hi insisteixo, els constituents van oblidar que Andorra és abans i per sobre de tot «un país turístic».

Tan «turístic» és el nostre país que les organitzacions sindicals dels dos països veïns van acudir a les nostres fronteres el dia 16 de gener de 2008 —quinze anys després que el Consell General aprovés el projecte de Constitució, el 2 de febrer del 1993— per recordar al Govern del Partit Liberal que cal complir els compromisos interns i internacionals. Tots! I, també, que no es pot canviar de discurs cada vegada que es canvia d'interlocutor.

Un país turístic com Andorra ha hagut de passar així per la vergonya que els sindicats dels països veïns hagin de venir a donar suport a treballadores i treballadors d'Andorra en la seva justa reivindicació que Andorra, a més del país turístic que tots estimem, sigui també un veritable Estat de dret, democràtic i social.

Un país turístic com Andorra pateix també que un Govern que vol perllongar el final agònic del cicle liberal no escolti els empresaris i s'encari amb la Cambra de Comerç cada vegada que presenta uns informes de conjuntura econòmica i uns informes anuals que toquen el punt feble de la manca d'orientació del Govern. Pobre país, com s'ha de veure!